ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 29 Ὀκτωβρίου 1889 ΑΡΙΘ. 138

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ἐτήσιο Συνδρομὴ προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης
Ἀριθ. 7 ἀπέναντι τοῦ γραφείου τῆς Νέας Ἐφημερίδος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀπόρων γυναικῶν.—Ἀμαλία δούκισσα τῆς Σαξωνίας-Βεϋμὰρ (ὑπὸ Μαριάνθης Ἠλιοπούλου).— Ἡ καλλονὴ βραβευομένη διὰ ψηφοδελτίων. — Τὰ καθήκοντα τῶν μικρῶν καὶ ἡ ὑγιεινὴ (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Ράγκου).— Ἐκδρομὴ τῶν ἐν Τριπόλει Ἑλλήνων (ὑπὸ κ. Ἑλένης Κοκκινᾶ).— Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος (ὑπὸ δος Τούλας Κόκκαλη).— Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν XIX αἰῶνα (ὑπὸ Καρολίνας Σχιούλτς ἰατροῦ). —Ποικίλα.— Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.— Συνταγή.— Γνωστοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τίς ἐξ ἡμῶν λησμονεῖ τὰ παιδικὰ ἔτη τοῦ σχολικοῦ του βίου! Τίς δὲν ἐνθυμεῖται μετὰ πόσης χαρᾶς ἀνεμένομεν τὴν Κυριακήν, καὶ πόσον ἡ πρωΐα τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤτκει ἐπὶ τῆς παιδικῆς ψυχῆς μας γόητρον!

Ἀφυπνιζόμεθα λίαν πρωΐ, διότι ἡ ἡμέρα ὑπέσχετο ἡμῖν διαρκῆ σειρὰν παιγνίων καὶ παιδικῆς ἀπολαύσεως. Ὁ ἥλιος μᾶς ἐφαίνετο λαμπρότερος, θερμότερος, φαεινότερος. Ὁ οἶκος μας εἰκονίζετο μὲ νέα θέλγητρα, νέους στολισμούς, νέας εἰκόνας! Πόση χαρὰ καὶ πόσα σχέδια διὰ μίαν ἡμέραν! Κατ' αὐτὴν, πλὴν τῶν ἀπολαυστικωτάτων παιγνιδίων, θὰ ἐφέρομεν τὸ ἑορτινόν μας ἔνδυμα, θὰ ἐτρώγομεν ἐκλεκτότερον φαγητόν, θὰ μετεβαίνομεν εἰς περίπατον, καὶ θὰ ἐπεστρέφαμεν μὲ τὰ θυλάκια πλήρη ζαχαρωτῶν.

Οὕτω ἡ Κυριακὴ ἀπετέλει τὸ ὅριον τῶν πόθων καὶ ὀνείρων μας ὁλοκλήρου τῆς ἑβδομάδος. Μὴ ὁ ἄνθρωπος εἰς πᾶσαν τοῦ βίου του περίοδον δὲν ἔχει καὶ ἐν ἰδανικόν! Τὸ ἰδανικὸν τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἶναι ἡ Κυριακή, ἡ ἐν τῷ δωδεκαώρῳ χρονικῷ διαστήματι της περιλαμβάνουσα πάσας συλλήβδην τὰς χαρὰς καὶ ἀπολαύσεις τῶν παίδων.

Ἀλλὰ καὶ τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν μελαγχολίαν, ὑφ' ἧς κατελαμβάνετο ὁσάκις ὁ Κυριακὸς ἥλιος ἔβαινε πρὸς τὴν δύσιν του. Φεῦ! τὰ παίγνια ὤχροντο ἀπιόντα, καὶ τὰ σακχαρωτὰ ἐτελείωναν καὶ τὸ φόρεμά μας κατεξεσχίζετο, καὶ τὸ μάθημα τῆς ἐπαύριον δὲν ἦτο ἕτοιμον, καὶ ὁ μονότονος καὶ στερεότυπος βίος θὰ ἀνελάμβανε τὴν τακτικὴν πορείαν του.

Αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν κατοίκων των παρέσχον κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον πιστὴν εἰκόνα τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας. Ἡ Κυριακή των ἦτο ἡ ἡμέρα τῶν γάμων, ἣν ἐπὶ ἔτος ἀνέμενον, καὶ εἰς πανηγυρισμὸν τῆς ὁποίας ἐπὶ μῆνας ὅλους παρεσκευάζοντο. Θυσίαι, σχέδια, λόγοι, τρεξίματα, παιδικὴ πυρετώδης κατάστασις. Ἐδῶ σκηναὶ οἰκογενειακαὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν χρυσοῦφάντου ἐσθῆτος, ἐκεῖ σκηναὶ δημοτικαὶ διὰ τὴν ψῆφισιν πιστώσεως ἢ συζητήσεις πολιτικαὶ διὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν δημάρχων.

Καὶ ἦλθε καὶ παρῆλθε ἡ ἐπίσημος ἡμέρα καὶ ἡ Δευτέρα ἀνέτειλεν ὁμιχλώδης καὶ ὡς ὄνειρον ψευδὲς καὶ ἀπατηλὸν σβύνεται ταχέως ἡ ἀνάμνησις αὐτῆς. Ἡμεῖς ὡς πισταὶ χρονογράφοι ἀνεγράψαμεν ὅλην τὴν μέθην καὶ τὴν χαράν, μεθ' ἧς ἐπανηγυρίσθη ἡ ἐπίσημος ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ προείδομεν τὴν ἀνατολὴν τῆς μελαγχολικῆς Δευτέρας καὶ ἐγκαίρως παρεκινήσαμεν τὰς ἀναγνωστρίας μας νὰ μεριμνήσωσι καὶ περὶ αὐτῆς. Τοιαῦται ἑορταὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶνται ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἢ ἑνὸς μηνός. Ὀφείλουσι νὰ σημαίνωνται δι' ἐπισήμων πράξεων, ἑνονουσῶν τοὺς πανηγυριστὰς πρὸς τοὺς ἑορτάζοντας. Ὅτι θὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τοὺς τελευταίους ἐπίσημον τοῦ βίου των ἡμέραν, νὰ ὑπενθυμίζῃ καὶ εἰς τοὺς πρώτους πρᾶξιν εὐγενῆ, συντελέσασαν εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν χαράν των ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, ἠθικὴν ἢ πνευματικήν.

Ὅταν ἰδίᾳ τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης ἑορτῆς εἶναι ὁ πρῶτος διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, ἡ λήθη εἰς ἣν θάπτεται ἡ πανηγυρικωτέρα τοῦ βίου του ἡμέρα εἶναι ὀδυνηρά. Τοῦτο δὲν ἀντελήφθησαν ἴσως οἱ τὰς ἑορτὰς αὐτὰς κανονίζοντες, οἱ ζη-

τοῦντες πάντοτε τὴν θαμβοῦσαν λάμψιν, ἀντὶ τῆς εὐεργετικῆς θερμότητος.

Εἰς τὸν ὁρίζοντα ἐν τούτοις τῆς μονοτόνου καὶ συννεφώδους αὐτῆς Δευτέρας ἀκτινοβολεῖ αἴφνης φαεινὴ ἡλίου ἀκτίς, ἀναμιμνήσκουσα τὴν Κυριακήν. Εἶναι ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς τῆς Κυριακῆς τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ. Τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς ἄνευ θορύβου καὶ πομπωδῶν προκηρύξεων, καὶ ὑπερανθρώπων ἀγώνων καὶ ἀκαταλογίστων θυσιῶν ἀνελαβεν ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» εἰς εὐτυχῆ ἀνάμνησιν τῶν γάμων τοῦ διαδόχου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

Λαμβάνουσα τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην εἶχε πλήρη πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ ἐστερεῖτο συνεργατίδων εὐγενῶν, ἐπιθυμουσῶν νὰ συνδέσωσι τὸ ὄνομά των πρὸς τόσῳ μεγάλην καὶ ὡραίαν πρᾶξιν. Καὶ αἱ ἐλπίδες της δὲν διεψεύσθησαν. Οὔτε αἱ ἐν μεγαλοπρεπέσι μεγάροις διαιτώμεναι, ὅσαι κυτύχησαν νὰ συνδέωσι τὸν ὑλικὸν μετὰ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ πλούτου, οὔτε αἱ ἀφανῶς καὶ ἀνεπιδείκτως ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος ἐργαζόμεναι ἀπεποιήθησαν αὐτῆς τὴν συνδρομήν των. Καὶ ἐπετελέσθη οὕτω ἀθορύβως καὶ σιωπηλῶς, ἀδαπάνως καὶ ἀνεπισήμως ἡ ἐπισημοτέρα τῶν τελετῶν, τὸ μεγαλοπρεπέστερον τῶν ᾀδῶν καὶ τροπαίων, ὅπερ οὔτε ἡ σκαπάνη μισθωτοῦ ἐργάτου, ἀλλ' οὔτε λαίλαπες καὶ καταιγίδες δύνανται νὰ καταρρίψωσι.

Ὅταν ἡ ἡμετέρα σχολὴ τῆς Κυριακῆς, βαίνουσα ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὁμοίας φύσεως τοιούτων, ἀποδίδῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν κοινωνίαν ἑκατοντάδας καλῶν, ἠθικῶς κατηρτισμένων καὶ νοημόνων μητέρων, ὅταν παρ' αὐταῖς ἀντικαταστῇ τὸ βίαιον, ὑβριστικόν, ἐπιπόλαιον καὶ ὀργίλον, ὑπὸ τῆς προσηνείας, γλυκύτητος καὶ στοργῆς, καὶ οἱ μικροὶ τοῦ λαοῦ Ἑλληνόπαιδες διαμορφῶνται δι' αὐτῶν καλοὶ πολῖται καὶ καλοὶ στρατιῶται, ὅταν τὸ παράδειγμα ἡμῶν ἀκολουθήσωσι καὶ αἱ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνεπτυγμέναι γυναῖκες, ὅταν διὰ τῆς ὑγιοῦς μορφώσεως τῶν πολιτῶν ὁ πληθυσμὸς τῶν φυλακῶν ἀραιωθῇ, καὶ αἱ δολοφονίαι διαγραφῶσι ἐκ τῶν ἡμερησίων χρονικῶν τῆς Ἑλλάδος, τότε ὑπερήφανοι ἀνατρέχουσαι εἰς τὸν διανυθέντα χρόνον θὰ λέγωμεν:

Ἰδοὺ τί κατορθώθη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γάμου τοῦ πρώτου Ἕλληνος διαδόχου. Ἐνεκαινιάσθη νέα πολιτικὴ περίοδος, οὐχὶ ἐξυπηρετοῦσα κόμματα καὶ διαπληκτισμοὺς καὶ φιλοδοξίας, ἀλλὰ πολιτικὴ ἀναμορφωτική, δικπλαστική, ἐποικοδομητική, πολιτική, ἧς ὁ Θεὸς λειτουργοὺς ἔταξε τὰς γυναῖκας. Πολιτικὴ τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς προόδου, ἥτις κατὰ τὸν μέγαν σοφὸν τῆς Γαλλίας Ἰούλιον Σίμωνα ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ τὰ θεμέλια πάσης εὐνοουμένης πολιτείας.

ΑΜΑΛΙΑ

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΗΣ ΣΑΞΩΝΙΑΣ ΒΕΥΜΑΡ ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΣΑΞΩΝΙΑ

Σήμερον ὅτε ὁ ἥρως τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ μουσολάτρης δοὺξ τοῦ Σαξ-Μαίνιγγεν ἀπεχαιρέτησε τὰς κλεινὰς καὶ ἐοστεφεῖς Ἀθήνας, γράφομεν καὶ ἡμεῖς δύο λέξεις πρὸς τιμὴν τῶν γυναικῶν τῶν δουκικῶν τῆς Σαξωνίας οἴκων, αἵτινες διὰ τοῦ ἐξόχου πνεύματός των συνετέλεσαν εἰς μόρφωσιν ἀληθῶς ἡγεμονικὴν τῶν ἐπιγόνων καὶ διαδόχων αὐτῶν.

Αἱ μεγάλαι μητέρες εἴτε θρόνους βασιλικοὺς καὶ δουκικοὺς κατέχουσαι, εἴτε ἐν καλύβαις ἀγροτικαῖς διαιτώμεναι ἀνέδειξαν πάντοτε μεγάλους υἱούς. Ἡ δούκισσα Ἀμαλία τῆς Σαξωνίας, ἡ ἀνελθοῦσα κατὰ τὸ 1756 ἐπὶ τοῦ δουκικοῦ θρόνου τῆς Σαξωνίας, ἔφερεν ὡς ἔμβλημά της ἐν τῷ θρόνῳ τὴν ἑξῆς ἀρχήν: Δὲν ἀρκοῦσι μόνον οἱ τίτλοι, ἵνα καθιστῶσι σεβαστούς, καὶ ἀγαπητοὺς τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἰδιάζουσα ἐντελὴς πνευματικὴ μόρφωσις αὐτῶν, ἵνα δικαίως ἀξιῶνται τῶν τίτλων καὶ τιμῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀπονεμομένων αὐτοῖς.

Καταγομένη ἐκ τῆς ἐπιτήμου οἰκογενείας τῆς Ἰταλίας τῶν Γουέλφων, ἀνῆλθε δεκαεπταέτις τὸν θρόνον τῆς Σαξωνίας, νυμφευθεῖσα μετὰ τοῦ δουκὸς τῆς Σαξωνίας-Βεϋμάρ. Δύο ἔτη μετὰ τὸν γάμον της ἡ νεαρὰ δούκισσα ἀπώλεσε τὸν σύζυγόν της, ὃν θερμότατα ἠγάπα. Τὴν ἐπαύριον τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡ νέα χήρα, προσκαλουμένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐστέγνωνε τὰ δάκρυά της, καὶ κατεσίγαζε τοὺς παλμοὺς τῆς πονούσης καρδίας της, ἵνα ἀναλάβῃ τὰς ὑψηλὰς εὐθύνας καὶ τὰ βαρύτατα καθήκοντα, ἅτινα ὁ σύζυγός της ἐκληροδότει αὐτῇ, ἐν ἐποχῇ ἀκριβῶς, καθ' ἣν ὁ ἐπτατεὴς πόλεμος ἐκράτει ἀνάστατον σύμπασαν τὴν Γερμανίαν. Αἱ ἀπώλειαι τῆς Σαξωνίας ὑπῆρξαν μεγάλαι, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς νέας δουκίσσης, ταχέως τὸ κρατίδιον τοῦτο ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν. Χωρὶς ὁ ὑπὸ τοῦ πολέμου ἐξαντληθεὶς λαὸς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὑπὸ φόρων, κατωρθώθη διὰ νοήμονος διαχειρίσεως ἡ οἰκονομικὴ ἐπανόρθωσις τῆς χώρας, ὁ λιμὸς δὲ ὁ μαστίσας ὅλην τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ 1772, οὔτε κατ' ἐλάχιστον ἦν ἐπαισθητὸς εἰς μόνην τὴν ὑπὸ γυναικὸς διοικουμένην Σαξωνίαν.

Μετὰ τὴν ἐντελῆ τῆς εἰρήνης ἀποκατάστασιν ἡ δούκισσα Ἀμαλία συνέλαβε τὴν εὐγενῆ ἰδέαν νὰ συντελέσῃ πλὴν τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ της καὶ εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν πρόοδον αὐτοῦ. Τὸ ἀνάκτορόν της ἐγένετο τὸ ἐντευκτήριον πάντων τῶν σοφῶν καὶ καλλιτεχνῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἵτινες καὶ ἐγένοντο οἱ προσφιλέστεροι αὐτῆς φίλοι. Ἰδίαις δαπάναις ἵδρυσε τὸ πρῶτον ἐν Βεϋμάρῃ θέατρον, ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ὁποίου ἀνεβιβάζοντο πάντα τὰ ἔργα τῶν ἐξόχων καλλιτεχνῶν τῆς Γερμανίας. Παιδαγωγὸς τοῦ πρίγκηπος διαδόχου υἱοῦ της προσελήφθη παρ' αὐτῆς ὁ σοφὸς τῆς Γερμανίας ἀνὴρ Βιελάντ, φίλοι δ' αὐτοῦ ποιηταὶ καὶ δραματικοὶ ἐπεξέτειναν τὸν φιλολογικὸν κύκλον τῆς δουκίσσης Ἀμαλίας.

Τὰ δεκατέσσαρα ἔτη, καθ' ἃ ἡ Σαξωνία διῳκεῖτο ὑπὸ τῆς δουκίσσης Ἀμαλίας ὑπῆρξαν τὰ ἀκμαιότερα καὶ ποιητικώτερα αὐτῆς ἔτη. Εὐθὺς ὡς ὁ υἱός της ἐνηλικιώθη ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν, ἧς τοιαύτην εὐγενῆ χρῆσιν ἡ θαυμασία γυνὴ ἐποιήσατο. Ἀπεσύρθη εἰς τὰ ἐν Στετεβούργῃ ἀνάκτορά της, ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν ὁποίων ἀνεβιβάσθησαν τὸ πρῶτον τὰ ἔργα τοῦ Γκαῖτε. Πᾶν νέον φιλολογικὸν ἢ μουσικὸν ἔργον ἐγίνετο ὑπ' αὐτῆς ἀποδεκτὸν μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς, καὶ τὰ ἔργα δὲ τῶν ἀσημοτέρων ἐν τῇ φιλολογίᾳ ὑπηκόων της, ἐτύγχανον σχετικῆς ἐνθαρρύνσεως. Δὲν ἐπιδοκιμάζω τὰ κακὰ φιλολογικὰ δοκίμια, ἔλεγεν, ἀλλ' ἐνθαρρύνω τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, ἐξ ἧς πάντοτε προκύπτει καλόν τι.

Κατὰ τὸ 1788 μετέβη εἰς Ἰταλίαν, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα της, ἔνθα ἀνέκαθεν ἤκμασεν ἡ καλλιτεχνία καὶ

ἤνθισαν αἱ ἐπιστῆμαι. Ὁ φυσικὸς πρὸς ἀμφοτέρας ζῆλος τῆς ἀνεζωπυρώθη, ἔκτοτε δ' ἀφιέρωσεε ἀποκλειστικῶς τὸν βίον της εἰς ἀνάδειξιν τῆς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀσημότητος παλαιούσης καὶ πολλάκις ἀποσβυνομένης μεγαλοφυΐας.

Ἐπεσκέπτετο ἄγνωστος τοὺς πτωχοτέρους τῶν καλλιτεχνῶν οἰκίσκους, εἰσήρχετο εἰς τὰς καλύβας ὡς ἁπλῆ γυνὴ καὶ ἐκεῖ συνάπτουσα ὁμιλίας, ἀνεκάλυπτε τοὺς ἐν τῷ βορβόρῳ τεθαμμένους, ὡς ἔλεγε, θησαυρούς. Ἡ μόνη δὲ δι' αὐτὴν ἡδονὴ ἦτο ἡ ἀνάδειξις τῶν πτωχῶν τούτων τῆς τύχης θυμάτων, ὑπὲρ ὧν ἐδαπάνα ἅπαντα τὰ εἰσοδήματά της.

Διάφορος ὅλως τῶν συγχρόνων ἡ Δούκισσα Ἀμαλία ἐθεώρει τὴν πτωχίαν ὡς τὸν σπουδαιότερον συστατικὸν τίτλον διὰ τὴν εὐγενῆ καρδίαν της, καὶ τὰ θερμὰ δάκρυα, ἅτινα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐχύνοντο ἐπὶ τοῦ τάφου της πιστοποιοῦσιν, ὅτι θρόνος της ἀληθὴς δὲν ὑπῆρξεν ὁ ἐν τοῖς ἀνακτόροις χρυσότευκτος καὶ πολυτελής, αἱ ἀλλ' εὐγνώμονες τῶν ὑπηκόων της καρδίαι.

Μαριάνθη Ἡλιοπούλου

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΝΗΣ.

Ἡ πρὸς τὸ κάλλος λατρεία εἶναι ἀρχαία ὅσον καὶ ὁ κόσμος, διατηρεῖται δ' ἀκμαία καὶ ἀνθηρὰ ὡς αὐτός. Ἀπὸ τῆς ἀναδύσεως τῆς Ἀφροδίτης ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Τιτανίδος ταύτης καὶ γλυκυτάτης τῶν κυμάτων θυγατρός, ὁ ἄνθρωπος πληρόνει ταῖς ἐπιγόνοις της τὸν φόρον τῆς λατρείας καὶ τοῦ θαυμασμοῦ του, τῆς ὑποταγῆς καὶ δουλείας του. Λαὸς θαυμάσας, θεοποιήσας τὸ ὡραῖον ὑπῆρξεν ὁ ἑλληνικός. Δὲν ἀφῆκεν ὅμως τὴν Ἀφροδίτην του κυμαινομένην ἐπὶ τῶν ἀφρῶν, δὲν ἀφῆκε τοὺς τρυφεροὺς πόδας της νὰ πατήσωσι τὴν γῆν. Ἐὰν οἱ Τρίτωνες καὶ αἱ Ὠκεανίδες ὡδήγησαν αὐτὴν ἐπὶ τῆς θαλασσίας ἀκτινοβολούσης κόγχης των παρὰ τὰς ὄχθας τῆς νήσου Κύπρου, τοῦτο ἐγένετο ὅπως τῇ δώσωσι καιρὸν νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως τῆς ζωῆς, καὶ ἀναλάβῃ δυνάμεις διὰ τὴν πρὸς τοὺς οὐρανοὺς πορείαν της.

Ἐκεῖ ἀνεμένετο ὑπὸ τῶν θυγατέρων τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, εἰς ἃς ἀνετέθη ἡ ἀνατροφή της. Ἑκάστη τούτων ἐδίδαξεν αὐτῇ καὶ ὠφέλιμον μάθημα: νὰ ἐγείρηται τοῦ ὕπνου ἐνωρὶς, νὰ εἶναι φιλόκαλος, ἀλλ' ἁπλῆ, νὰ εἶναι εὐαίσθητος, συνετὴ, φιλάνθρωπος, πιστὴ σύζυγος, ἐνάρετος μήτηρ, καλὴ φίλη. Μόνον οὕτω μορφωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τῶν θεῶν, ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν λατρείαν των καὶ κατέλαβε τὴν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ θέσιν της.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐγκρύπτει τὴν ὑψηλοτέραν καὶ εὐγενεστέραν τοῦ καλοῦ ἰδέαν, ὅπερ ἐκεῖνοι ἀχώριστον ἐθεώρουν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ. Ὑπὸ τοιαύτας ἀρχὰς καὶ ἰδέας ἐμπνεόμενοι προήγαγον τὸ καλὸν ἐν πᾶσι εἰς τὴν ὑπερτάτην τελειότητα. Διὰ τῶν ἀγώνων καὶ ἐκθέσεων τῆς καλλιπαίδου Ἀφροδίτης κατέστησαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τέλειον τύπον τοῦ κάλλους, ὅπερ διαιώνισεν ἡ ἀθάνατος σμίλη τῶν εἰς τὸν βωμὸν αὐτοῦ ἀφιερωσάντων τὸν βίον των.

Σήμερον τὸ κάλλος ἐξέπεσε τοῦ ὕψους του. Ὁ ὑλισμὸς κατέρριψεν εἰς τὸν βόρβορον τὸν ἐπὶ τῶν νεφελῶν αἰωρούμενον θρόνον τῆς θεᾶς. Δὲν παρίστανται πλέον κατα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ εἰσαγωγὴν τῆς καλῆς κόρης, αἱ ὧραι, αἱ μυήσασαι τὴν Ἀφροδίτην εἰς τὴν ἀρετὴν, τὴν πίστην καὶ τὴν ἀγάπην, ἀλλ' αἱ Εὐμενίδες προσφέρουσαι αὐτῇ τὸν κεστόν, ἐφ' οὗ ἀπεικονίζονται αἱ δυστροπίαι, ἡ ἀπιστία, ἡ οἴηαις, τὰ παράφορα πάθη, ἡ ζηλοτυπία, ἡ ὑποκρισία, ἡ ἀπληστία καὶ ἡ φιλοχρηματία. Δουλοπρεπὲς καὶ ἔρπον τὸ μαγικώτερον δῶρον τοῦ Πλάστου, τὸ θεῖον κάλλος κατέρχεται ἐν τῇ εἰδεχθεῖ τοῦ συναγωνισμοῦ παλαίστρᾳ, ἐπαιτοῦν ὄχι θαυμασμὸν καὶ λατρείαν καὶ ἀθανασίαν καὶ στέφανον ἐκ φύλλων δάφνης, ἀλλὰ κέρματα χρυσοῦ, καὶ πολύτιμα κοσμήματα.

Ἡ ἱεροσυλία αὕτη τελεῖται ἀπό τινων ἤδη ἐτῶν ὑπὸ τὰς ὄψεις καὶ ἐν τῷ μέσῳ λαῶν πεπολιτισμένων. Σήμερον ἀκριβῶς ἐν τῇ πόλει Νεῦλῃ ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα τελεῖται τοιοῦτος συναγωνισμός, εἰς ὃν, ὡς λέγεται, προσῆλθον καλλοναὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου, φέρουσαι ἑκάστη τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς ἔνδυμα. Εὐτυχῶς αἱ Ἑλληνίδες δὲν θὰ συναγωνισθῶσιν εἰς τὸ ἐμπορικὸν αὐτὸν τοῦ κάλλους ἀγῶνα. Δὲν ἐξελέγει δὲ ἐπίτροπὴ κριτῶν, ὡς συνήθως μέχρι σήμερον ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ κοινὸν διὰ τῆς ψήφου του θὰ ἀποφασίσῃ.

Αἱ συναγωνισθησόμεναι κυρίαι θὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ στήθους κόμβον ἐκ πολυχρόων ταινιῶν, ἔσονται δ' ἡλικίας ἀπὸ 17—30 ἐτῶν. Τὸ πρῶτον βραβεῖον συνίσταται ἐκ 10,000 φρ. τὸ δεύτερον ἐκ 5,000 τὰ δὲ λοιπὰ ποικίλλουσιν ἀπὸ 5,000 μέχρι 500.

Τοιοῦτοι οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς τελεῖται σήμερον ὁ συναγωνισμὸς τοῦ κάλλους, ὅπερ τίθεται οὕτω χυδαίως εἰς τὴν ἀγενῆ καὶ ἀκαλαίσθητον διάκρισιν τοῦ ὄχλου.

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΙ Η ΥΓΙΕΙΝΗ

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐγκαυχώμενος ὅτι κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν ὄντων, ὀφείλει ἀναμφιβόλως νὰ ὑπερηφανεύηται διὰ τὴν διάνοιαν, ἣν ἀπένειμεν αὐτῷ ὁ τῆς φύσεως δημιουργός. Ἀλλά, ἐὰν τὸ λογικὸν δι' οὗ ἐπροικίσθη δίδει αὐτῷ ἐπὶ πάντων τῶν εἰδῶν τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ἀναμφισβήτητον ὑπεροχήν, δὲν δύναταί τις, ἀφ' ἑτέρου, νὰ μὴ συμφωνήσῃ ὅτι ταῦτα ἀπήλαυσαν πλείονα εὐνοιαν ἢ αὐτὸς ὑπό τινας ἐπόψεις. Ὁ ἄνθρωπος μόνος γεννώμενος ἐν ἀδύναις, ρίπτεται, οὕτως εἰπεῖν, γυμνὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀνίκανον νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν μελῶν του, ἐστερημένον ἔτι ὅλων τῶν αἰσθήσεών του, τὸ νεογέννητον μόλις ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ φῶς, καὶ ἤδη, διὰ τῶν κλαυθμυρισμῶν του, ἐπικαλεῖται βοηθείας ἀναγκαίας εἰς τὴν εὔθραυστον αὐτοῦ ὕπαρξιν. Καὶ ἂν ἡ θαυμασία μεταβολή, ἥτις ἐνεργεῖται καθ' ὅλον τὸν ὀργανισμὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεως ἐξετελέσθη ἄνευ ἀπευκταίου, μετ' οὗ πολὺ ἡ ὀδοντοφυΐα, αἱ ἐγκεφαλικαὶ ἀσθένειαι, ὁ ἀνάγκης, ἡ εὐλογία, καὶ μυρίαι ἄλλαι ἀσθένειαι, καὶ πρὸ πάντων αἱ προλήψεις καὶ αἱ πλάναι ἡμῶν τὸ περιβάλλουσι διὰ πόνων καὶ κινδύνων.

Τὰ λεπτὰ καὶ εὔκαμπτα μέλη αὐτοῦ δεσμεύονται, ὡς ἐὰν ἤθελέ τις νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν. Πολλάκις ἀντὶ νὰ τῷ δώσῃ τις τὸ πρῶτον μητρικὸν γάλα, κατάλληλον νὰ τὸ ἀπαλλάξῃ ἐκ τῶν βλαβερῶν ὑλῶν, αἵτινες βύουσι τὰ ἐντόσθιά του, τὸ ἀναγκάζει νὰ δοκιμάζῃ τὴν γεῦσιν ἑνὸς καθαρκτικοῦ ποτοῦ, καὶ τὰ πρῶτα βήματά του εἰς τὸν κόσμον τὸ ὁδηγοῦσιν εἰς τὸ φαρμακεῖον. Ὁτὲ μὲν τυφλουμένη ὑπὸ ἀπερι-

σκέπτου στοργῆς, ἡ μήτηρ δαψιλεύει εἰς τὸ θρέμμα αὐτῆς φαγητὰ καὶ ποτά, ἅτινα δὲν τῷ ἁρμόζουσιν ἀκόμη. Ὅτε δὲ ἀντὶ νὰ τὸ ἀφίσῃ νὰ ἀναπνέῃ ἀέρα ἐλεύθερον καὶ καθαρόν, καὶ νὰ συνειθίζῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ ὄργανά του εἰς τὰς λειτουργίας τὰς ὁποίας εἶσὶ προωρισμένα νὰ ἐκτελῶσιν, αὕτη καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως τὸ προφυλάττῃ ἐκ τοῦ ἐλαχίστου ἀνέμου, τὸ κρατεῖ περικεκλεισμένον εἰς τὴν θερμασμένην ἀτμοσφαῖραν τῶν δωμάτων αὐτῆς, φοβεῖται νὰ τὸ βλέπῃ παραδιδόμενον εἰς τὰς κινήσεις καὶ εἰς τὰ παιγνίδια τῆς ἡλικίας του, κάμνει ὥστε νὰ ἀμβλύνωνται αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἕτοιμοι νὰ ἀναπτυχθῶσι, καὶ μετ' οὐ πολύ, ὅμοιον πρὸς τὰ μαραμένα ἐκεῖνα φυτά, τὰ ὁποῖα ἡ τέχνη ἀνατρέφει ἀντὶ μεγάλων δαπανῶν εἰς τὰ θερμοκήπια ἡμῶν, τὸ τέκνον χλωμὸν καὶ ἀδύνατον μαραίνεται καὶ ἀποθνήσκει, θῦμα κακῶς ἐννοουμένης προνοίας.

Θὰ ἦτο πολὺ μακρὸν νὰ ἀναφέρῃ τις ὅλα τὰ αἴτια τῆς τρομερᾶς θνησιμότητος τῶν παίδων, δὲν θὰ ἦτο δὲ ὀλιγώτερον μακρὸν νὰ ἀπαριθμήσῃ ὅλα ἐκεῖνα, ἅτινα εἰς τὰς ἐπακολούθους ἡλικίας, βραχύνουσι τόσον συχνάκις τὴν ζωήν μας. Βλέπομεν καθ' ἑκάστην τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπερβολικῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοός, τῆς πολυτελείας καὶ τῆς θηλυπρεπείας τῶν πόλεων, τοῦ μεμολυσμένου ἀέρος, ὃν ἀναπνέομεν ἐν αὐταῖς, τῆς ὀλεθρίας συνηθείας νὰ θυσιάζωμεν εἰς ματαίας ἡδονὰς τὰς ὥρας, αἵτινες ἔπρεπε νὰ ἀφιερῶνται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, τῆς ὑπερμέτρου χρήσεως τοῦ οἴνου καὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, τῆς ἀκολασίας καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς, τῶν βασάνων τῆς ζηλοτυπίας, τῶν μανιῶν τοῦ μίσους, τῶν μεριμνῶν τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς φιλαργυρίας, τῶν θλίψεων, ὧν οὐδεὶς ἄνθρωπος εἶναι ἀπηλλαγμένος. Ἂς ἀποστρέψωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς πενθίμου ταύτης εἰκόνος· ἀλλ' ἂς παρατηρήσωμεν ἐν παρόδῳ ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀσθενειῶν, αἵτινες μᾶς προσβάλλουσι πανταχόθεν, δὲν ἐξαρτῶνται οὐσιωδῶς ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ ἡμῶν, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἴδιον ἡμῶν ἔργον.

Ὧν οὕτω πῶς ἐκτεθειμένος εἰς τὰς ἐξωτερικὰς αὐτὰς ἐπιδράσεις, αἵτινες κατὰ τὰς περιστάσεις, συντελοῦσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας του ἢ καθίστανται δι' αὐτὸν ἀνεξάντλητος πηγὴ ἀσθενειῶν, ὁ ἄνθρωπος διέκρινεν ἐξ ἰδίας πείρας, τί δύναται νὰ τῷ εἶναι ὠφέλιμον καὶ τί δύναται νὰ τῷ εἶναι ὀλέθριον· καὶ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων παρατηρήσεων συγκεκριμμένων καὶ γεγενικευμένων προέκυψεν ἡ ἐπιστήμη εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομα τῆς ὑγιεινῆς.

Ἡ ὑγιεινὴ εἶναι λοιπὸν ἡ τέχνη τοῦ διατηρεῖν τὴν ὑγείαν καὶ τοῦ προλαμβάνειν τὰς ἀσθενείας. Αὕτη ἔχει ἀντικείμενον τὸν ἄνθρωπον ὑγιᾶ θεωρούμενον εἴτε ἐν κοινωνίᾳ, εἴτε ἀτομικῶς. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, αὕτη συνιστᾷ τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν καὶ εἰς τὴν δευτέραν τὴν ἰδιωτικὴν ὑγιεινήν, ἢ τὴν κυρίως ὑγιεινήν.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ La gymnastique).

Ἐν Ζαβέρδᾳ 10 Ὀκτωβρίου 1889

Εἰρήνη Ι. Ράγκου.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

Ἡ Τρίπολις εἶναι χώρα πλουσία εἰς δένδρα, καρποὺς καὶ ἄνθη. Κατάφυτος, θαλερά, χλοανθής. Δάση ὁλόκληρα φοινίκων ἐπεκτείνονται ἐπὶ ἱκανὴν τῆς χώρας ἔκτασιν. Οἱ οὐρανομήκεις καὶ γλυκύκαρποι φοίνικες τέρπουσι τὸ ἐπ' αὐτῶν ἡδέως ἐπαναπαυόμενον ὄμμα καὶ ἡ ἀργυρόφαιος ἐλαία, τὸ ἱερὸν τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος δένδρον, το σύμβολον τῆς βασιλευούσης ἐν αὐτῇ σοφίας, διὰ τῶν ἀειθαλῶν του κλώνων καὶ τῶν γευστικωτάτων του καρπῶν ἀναμιμνήσκει ὅλον τὸ μεγαλεῖον τῆς παλαιᾶς ἡμῶν πατρίδος. Ἡ καλλίκλωνος ροιὰ ἐπιδείκνυσι τοὺς ὠχροκοκκίνους αὐτῆς πλὴν θαυμασίους καρπούς πρὸς τὴν ἡδύοσμον καὶ ὡς νύμφην λευχειμονοῦσαν γείτονα λεμονέαν ἢ τὴν χρυσοειδῆ πορτοκαλλέαν. Εἰς τοιαύτην τινὰ ἐπίγειον Ἐδέμ, ἧς ἄμοιρον περιγραφῶν ποιητικῶν εἰκόνα ὁ ἀσθενὴς ἔγραψε κάλαμός μου, ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Τριπόλεως ἀπεράσισε νὰ μεταβῇ ἐν σώματι, ἵνα συνδιασκεδάζουσα πανηγυρίσῃ τὰ ἐγκαίνια τῆς συστάσεως αὐτῆς. Οἱ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας συζύγων καὶ τέκνων ἀγρυπνοῦντες καὶ ἀσχάλλοντες σύζυγοι προέπεμψαν τὰς φίλας αὐτῶν οἰκογενείας εἰς τὸν ὁρισθέντα κῆπον ἐφ' ἁμαξῶν τὴν ὀγδόην τῆς πρωΐας, οὗτοι δὲ ἔμειναν πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν δύο εἰσέτι ὥρας ἐν τῇ πόλει.

Τέλος ἐκπληρώσαντες τὰ ἐμπορικὰ των καθήκοντα καὶ ἐντίμῳ ἰδρῶτι κόπου καὶ ἐργασίας περιρρεόμενοι ἀφίκοντο ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ὅτε καὶ ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἑτοιμασίας τῆς τραπέζης. Μετὰ τὰ ὀρεκτικὰ ἤρξαντο αἱ προπόσεις ὑπὲρ ὑγείας καὶ συμπνοίας ἁπάσης τῆς κοινότητος καὶ ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιώδεις ἀντήχουν εἰς τὸν γαλανὸν οὐρανόν, καὶ τὴν χλοανθῆ πεδιάδα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠκούσθησαν μελωδικοὶ τόνοι μουσικῆς, ἀνακρουούσης ἀγαπητὸν ᾆσμα, τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον, «Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι». Ὡς γαλβανισθέντες ἅπαντες ἀνετινάχθημεν καὶ συγκεκινημένοι ἐσπεύσαμεν εἰς προϋπάντησιν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν προξένου. Ἠκροάσθημεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τοῦ γλυκυτάτου τούτου μέλους, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτοῦ ἐζητωκραυγάσαμεν ὑπὲρ τοῦ γηραιοῦ φίλου ἡμῶν Ἕλληνος Προξένου κ. Δ. Φόρου. Ἐχορεύσαμεν τὸν ἐθνικὸν χορόν, ὃν ἐξαισίως καὶ μετ' ἐξιδιαζούσης χάριτος καὶ τέχνης ἐχόρευσεν ἡ κ. Μ. Φόρου, τέκνον γνήσιον τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, τὴν πατρίδα Τηνία. Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ροδινῆς καὶ ἀξιολατρεύτου ταύτης Ἑλληνίδος μας ἐξεπροσωπεῖτο δι' ἡμᾶς πᾶσα γνησία Ἑλληνίς, ἐγκαυχωμένη ἐπὶ τοῖς πατρίοις, καὶ ἐν τούτοις τὰ ἴδια τέκνα φανατικῶς προάγουσα. Ταύτην διεδέχθη ἡ κ. Χ. Ἀνδρεάδου κομψῶς ἐπίσης καὶ ἐπιχαρίτως χορεύσασα. Τὸν ἐθνικὸν χωρὸν διεδέχθησαν οἱ Εὐρωπαϊκοί. Μετὰ τὰ ἀλλεπάλληλα τραγήματα, ἅτινα καὶ συνετέλεσαν μετὰ τῆς εὐθυμίας καὶ τοῦ καθαροῦ ἀέρος εἰς ἐξέγερσιν τῆς ὀρέξεώς μας, παρετέθη ὑπὸ βρίθουσαν σταφυλῶν ἀναδενδράδα ἡ Ἑλληνοπρεπὴς ἡμῶν τράπεζα, χαμαὶ ἐστρωμμένη ἐπὶ ἀρωματικωτάτων καὶ εὐωδεστάτων φύλλων λεμονέας καὶ πορτοκαλλέας. Ὁ ροδοκόκκινος ἀμνός, ἐμβλημα, ἐνθύμιον τῶν δοξασάντων τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα τοῦ Ὀλύμπου ἀγωνιστῶν, ὡς καὶ τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀναστάσεως ἐτέθη ἐν τῷ μέσῳ. Μετὰ σπουδῆς διεμελίσθη πρὸς κόρεσιν τὴν φαγεδαίνης πείνης μας, τῆς τόσον κεντηθείσης ὑπὸ τοῦ μυροβόλου καὶ καθαροῦ ἀέρος. Ζητωκραυγαί, προπόσεις, ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ συνώδευον ἕκαστον ποτήριον οἴνου, μέχρις οὗ ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν λατρείαν τῆς ἐπράτου, κατὰ τὸν Ὅμηρον, κοιλίας. Ἡ εὐθυμία ἀνέμνησεν ἡμῖν

ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι τοῦ τερψιθύμου Ὀρφέως καὶ τῆς γλυκείας Μελπομένης.

Μέχρι τῆς 5 μ. μ. ὑπὸ τὰς θείας τούτων ἐμπνεύσεις διατελοῦντες, διεξήλθομεν ἅπαν τὸ ἀσματολόγιον δημωδῶν καὶ ἑλληνιζόντων στιχουργημάτων, περὶ τὴν δύσιν δὲ τοῦ ἡλίου ἐγεύθημεν καὶ τὸ ἐγχώριον κουσκοῦσι, — προσενεχθὲν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κήπου, εὐγενοῦς Ἄραβος τεθελγμένου ὑπὸ τῆς βασιλευούσης μεταξὺ ἡμῶν ἀγάπης, — ὅτε καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἀποχωρισθῶμεν τοῦ μαγικοῦ τούτου τοπίου. Ἐξ ἑκατὸν ἑπτὰ προσώπων ἀποτελουμένη ἡ συνοδεία μας ἐπέβη ἐν ἁπλότῳ χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ ἁμαξῶν καὶ προπορευομένης τῆς μουσικῆς διηυθύνθη τὴν πρὸς τὴν Τρίπολιν ἄγουσαν. Ὁ γεραρὸς ἀρχηγὸς ἡμῶν κ. Πρόξενος μετὰ τῆς φίλης ἡμῖν οἰκογενείας του περιεστοιχίζετο ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἁμαξῶν, ὡς ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν πλανητῶν του. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ εὐθυμία καὶ ἡ ζωηρότης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πληρούντων τῶν ἀέρα ἡδυμόλπων ἀσμάτων. Τὰ ἡρωϊκὰ διεδέχοντο τὰ λυρικὰ καὶ τἀνάπαλιν. Πρὸ τοῦ Ἑλλ. προξενείου ἐσταθμεύσαμεν· ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε καὶ πάλιν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ἐκαλονυκτίσθημεν καὶ ἀπεχωρίσθημεν ἀποκομίζοντες ἀγαθὰς ἐντυπώσεις καὶ θελκτικωτάτας ἀναμνήσεις.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα περὶ τῆς ἐνταῦθα κοινότητος γράφω, οὐχὶ πρὸς ἐπίδειξιν, οὔτε πρὸς κολακείαν, ἀλλ' ὅπως μάθωσιν οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες, ὅτι καὶ ἐν Τριπόλει εὑρίσκεται δρὰξ καλῶν πατριωτῶν, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πολλὰς τῶν ὁμοεθνῶν ἡμῶν κοινότητας ὑπόδειγμα ὁμονοίας καὶ ἀγάπης.

Ἐν Τριπόλει Βαρβαρίας

Ἑλένη Κοκκινᾶ.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

(Συνέχεια)

Ἐ καλῶς! ἅπασαι αἱ βροχαὶ αὗται εἰσὶν ἁπλαὶ καὶ φυσικαί. Ποσάκις δὲν εἴδομεν ἐκτάσεις ὕδατος, ἀποξηρανθείσας ὑπὸ μανιωδῶν σιφόνων! Εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δύνανται ἰχθῦς νὰ ἀρθῶσιν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾳ. Οὗτοι μετὰ τρικυμιῶδες ἐναέριον ταξείδιον, ἐπαναφέρονται εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τῆς καταιγίδος, ἥτις τοὺς ἀπέσπασε τοῦ στοιχείου αὐτῶν, ὅπως τοὺς περιφέρῃ εἰς τὸ κενόν. Ὁ πίπτων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἰχθὺς δὲν εἶναι πλειότερον παράδοξος ἐκείνου, ὅστις ἐξέρχεται τοῦ ἡφαιστείου.

Ὁ ἀρτισιανὸς ἰχθὺς φέρει ἀναλογίας τινὰς πρὸς τὸν ἡφαιστειώδη ἰχθύν. Ὁ εἷς ἐξέρχεται κρατῆρος, ὁ δὲ ἕτερος ἐκ φρέατος. Εἶναι ἐξ ἴσου πρωτότυποι.

Οὕτω, διατρυπῶν τις φρέαρ εὑρίσκει ἐν αὐτῷ ἰχθύας. Πόθεν ἔρχονται; Διὰ τίνος θαύματος δύναταί τις νὰ ζήσῃ εἰς τὰ μεμακρυσμένα καὶ μυστηριώδη ταῦτα βάθη;

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπανειλημμένως παρήχθη ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν Γάλλων στρατιωτῶν, ἀσχολουμένων ὅπως ἀνοίξωσιν ἀρτεσιανὰ φρέατα εἰς Ἀλγερίαν. Ἠδυνήθησαν νὰ ἴδωσιν, οὐχὶ ἄνευ ἐκπλήξεως, σωροὺς μικρῶν ἰχθύων, ἐκπεμπομένων τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ κτυπωμένων ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Ἀπλουστάτη εἶναι ἡ ἐξήγησις τοῦ παραδόξου τούτου γεγονότος. Οἱ ἀρτεσιανοὶ ἰχθῦς ἔρχονται φυσικῶς ἐξ ὑπογείου ρεύματος, ρέοντος ἐνίοτε εἰς μέγιστα βάθη καὶ πρᾶγμα ἀξιοσημείωτον, ἐν ᾧ τὰ ὑπόγεια ταῦτα ὄντα διέρχονται μέγα μέρος τῆς ζωῆς των ἐν πλήρει σκότει ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμούς των καθ' ὅλα τελείους.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι οἱ ἰχθύες οὗτοι κατοικοῦντες τριακοσίους πόδας ὑπὸ τὴν γῆν δὲν εἶναι ποσῶς εὐτυχεῖς. Φερόμενοι εἰς τὸ βάθος φρέατος δι' ὑπογείων καὶ μυστηριωδῶν ρευμάτων, ἐξέρχονται τούτου ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τηγάνιον καὶ δὲν ἀνοίγουσι τοὺς ὀφθαλμούς των εἰς τὸ φῶς παρ' ὅπως κλείσωσι τούτους ἐντὸς ζέοντος ἐλαίου.

Τούλα Κόκκαλη.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἔκθεσις γυναικείων ἔργων.—Αἱ ἐργάτιδες γυναῖκες τῆς Γαλλίας ἔχουσι καὶ αὗται τὰς Ἑνώσεις καὶ τοὺς Συλλόγους των. Ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἔναρξις τῆς ἐκθέσεως τῶν χειροτεχνημάτων τῶν ἐργατίδων τοῦ Συλλόγου τούτου. Μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων ὑπῆρχον ἔργα μεγάλης λεπτότητος καὶ τέχνης. Ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν πενῆντα ἐργάτιδας ἐξέθηκαν διάφορα ἔργα αὐτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ποικίλματα νέας καὶ πρωτοφανοῦς ἐπινοήσεως, προωρισμένα νὰ τροποποιήσωσιν ἐντελῶς τὰ περὶ ποιλτικῆς καθιερωθέντα.

Περιοδεία τῆς ἀρχαιοτέρας ἰατροῦ τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ διάσημος ἐν Χικάγῳ τῆς Ἀμερικῆς ἰατρὸς κ. Ἀλίκη Στόκμαν ἐπεχείρησε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο περιοδείαν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην. Ἤδη εὑρίσκεται ἐν Πετρουπόλει, ἔνθα ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῆς Ρωσσικῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας. Διέμεινεν αὐτόσε πέντε μόνον ἡμέρας, μεθ' ὃ καὶ μετέβη εἰς Γισνάγια-Πολιάνα προσκληθεῖσα ἐκεῖ, παρὰ τοῦ διασήμου φιλοσόφου καὶ μυθιστοριογράφου κ. Λέοντος Τολστόη, ἐν τῷ κτήματι τοῦ ὁποίου θὰ διαμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας.

Ἡ κ. Ἀλίκη Στόκμαν εἶναι ἑξηκονταπεντοῦτις τὴν ἡλικίαν, ἐξασκεῖ δὲ ἐν Ἀμερικῇ τὸ ἰατρικόν της ἐπάγγελμα ἐπὶ τεσσαράκοντα ἤδη ἔτη. Εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ δοκιμωτέρα ἰατρὸς τοῦ Παλαιοῦ καὶ Νέου κόσμου.

Νέα γυναικεία ἐπινόησις. — Ἡ κ. Μώκιεβιτς ἐκ Βιέννης ἐπενόησε νέον εἶδος κεντήματος ἐπὶ καναβᾶ, οὗ τὸ σύνολον ἀποτελεῖ γραφικότητα θαυμασίαν. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ συνδυάζεται ζωγραφικὴ ἐκ χρωμάτων καὶ ποικιλτικὴ ἐξ ἐρίων.

Ἰταλὶς ἀρχαιολόγος.— Ἡ βαρονὶς Καντόνε ἰταλὶς ἐξέδραμεν ἀνὰ τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν δι' ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ νεαρὰ Ἰταλὶς δὲν εἶναι ἡ πρώτη, ἥτις ἐπεχείρησε τὸ ἐπίπονον καὶ ἐπικίνδυνον τοῦτο ταξείδιον. Πρὸ πεντηκονταετίας ὅλης ἀρχαιολόγος κυρία Ὀλλανδὶς ἀνέλαβε νὰ τελέσῃ ἀνασκαφὰς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Κάφρων.

Ἰταλὶς ἰατρὸς τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας. —Ἡ κ. Μαρία Φαρνὲ εἶναι ἡ πρώτη Ἰταλὶς γυνή, ἥτις ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν ἐν Τουρίνῳ, ἔνθα ὁ πατήρ της ἦτο δικαστής. Κατὰ τὸ 1884 ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ διορισθῇ ἰατρὸς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας. Κατ' αὐτὰς ἡ ἔξοχος αὕτη δοκτορέσσα ἔλαβε τὸν τίτλον «Μέλους τῆς Ἀκαδημίας τῶν νοσοκομείων τῆς Ρώμης».

Εὐφυεστάτη ἐπινόησις Ἀμερικανίδος.—Νεαρὰ Ἀμερικανὶς, ἡ κ. Φρουὶζ ἐπενόησε νέον εἶδος ἠλεκτρικῆς ἁμάξης, δυναμένης νὰ κινῆται μετὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Τὸ ἠλεκτρικὸν ἐλατήριον εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς ἁμάξης, ἥτις ἔχει δύο θέσεις. Πλὴν τῶν θέσεων τούτων ἔχει δύο ἠλεκρικὰς λυχνίας, μίαν σκηνὴν καὶ μικρὸν ἠλεκτρικὸν κλιβάνον. Κινεῖται μὲ ταχύτητα δέκα πέντε μιλλίων τὴν ὥραν, ἂν ἡ ἐπινοήτρια ἐλπίζει νὰ διπλασιάσῃ ἐντὸς ὀλίγου. Ὑπὸ τὴν ἅμαξαν ὑπάρχουσι σωλῆνες πεπιεσμένου ἀέρος, δυνάμει τῶν ὁποίων ἡ ἅμαξα πλέει ἐπὶ τοῦ ὕδατος· χάλκινοι δὲ μικραὶ κῶπαι εἶναι προσκεκολλημέναι ἐπὶ τῶν ὀπισθίων τροχῶν, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἐλατῆρες. Ἡ ἐπινόησις τῆς κ. Φρουὶζ ἐγένετο δεκτὴ ἐν Ἀμερικῇ μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Πρακτικωτέρα ἐπινοήτρια.—Ἄλλη πάλιν Ἀμερικανὶς ἡ κ. Κόκραν ἐπενόησε μηχανὴν πρακτικωτάτην καὶ χρησιμωτάτην διὰ τὰ μαγειρεῖα καὶ ξενοδοχεῖα, δι' ἧς ἐν διαστήματι εἴκοσι λεπτῶν πλύνει τις καὶ στεγνόνει ὁλόκληρον συσκευὴν τραπέζης (πιάτα καὶ ποτήρια) δι' ἑκατὸν δαιτυμόνας, χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ βρέξῃ ποσῶς τὰς χεῖρας του. Ἰδοὺ γυνή, ἣν θὰ εὐλογῶσιν ὅλαι τοῦ κόσμου αἱ ὑπηρέτριαι.

Ἰνδὶς Σανσκριτολόγος.—Ἡ Ἰνδὶς κ. Ἡαντίτα Ζαμουνεβαὶ συμπληρώσασα τὰς σπουδὰς αὐτῆς εἰς τὴν Σανσκριτικὴν γλῶσσαν ἔλαβεν ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως Ζενάνα νὰ ἀναγνώσῃ μεταφράσεις της ἐκ τοῦ Σανσκριτικοῦ πρὸς τὰς κυρίας τῆς πόλεως ταύτης. Ἐν λέσχῃ ἀνδρῶν ἐν Βομβάῃ, ἔνθα ἐκλήθησαν καὶ πολλαὶ κυρίαι ἀνέγνωσε μετάφρασιν αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ καθήκοντα τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἰδίους συζύγους». Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο ὑπερήρεσκε καὶ ἐχειροκροτήθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Εὐεργεσίαι τῆς αὐτοκρατείρας τῆς Ἰαπωνίας.—Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ἰαπωνίας λαμβάνει ἔκτακτον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῶν γυναικῶν καὶ παίδων τοῦ κράτους της. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης ὑποβάλλεται εἰς πολλὰς προσωπικὰς στερήσεις, ὅπως ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου διαθέτῃ ὅσον ἔνεστι πλειότερα χρήματα ὑπὲρ τοῦ γυναικείου νοσοκομείου. Τὸ ποσὸν ὅπερ ἔχει διαθέσει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους τούτου ἀνέρχεται εἰς 40.000 φρ.

Ἡδὶς Σχιούλτς κ. Βερτιλλιόν. Ἡ νεαρὰ συνεργάτις ἡμῶν δόκτωρ Καρολίνα Σχιούλτς, περὶ τῶν ἐξετάσεων τῆς ὁποίας τόσος ἐγένετο θόρυβος ἐν Παρισίοις, ἐνυμφεύθη μετὰ τοῦ δόκτορος Ἰακώβου Βερτιλλιὸν διευθυντοῦ τοῦ στατιστικοῦ τμήματος τῆς πόλεως τῶν Παρισίων.

Εὐεργετικὸς νόμος ἐν Γαλλίᾳ.—Εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς Γαλλίας διαταγῇ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐτοιχοκολλήθη τὸ ἑξῆς διάταγμα: «Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἑπτὰ ζώντων νομίμων ἢ ἀνεγνωρισμένων τέκνων ἀπαλάσσονται τῆς προσωπικῆς φορολογίας ὡς καὶ τῆς ἐπὶ τῆς κινητῆς αὐτῶν περιουσίας φορολογίας».

Συνεπείᾳ τοῦ διατάγματος τούτου οἱ γονεῖς πολυαρίθμων τέκνων ἔσπευσαν νὰ δηλώσωσι τοῦτο εἰς τοὺς οἰκείους δήμους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἑπτὰ τέκνα ἀνέρχεται κατὰ τὴν σχετικὴν στατιστικὴν εἰς 232 000 περίπου. Ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου σκοπεῖ τὴν ἐπανόρθωσιν σπουδαιοτάτου φορολογικοῦ ἀδικήματος; διότι ἐν Γαλλίᾳ ἑκάστη οἰκογένεια φορολογεῖται ἀνάλογως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς: ὅπερ συντελεῖ βεβαίως εἰς ἐλάττωσιν τοῦ Γαλλικοῦ πληθυσμοῦ. Ἐνῶ κατὰ τοὺς νόμους τῆς παλαιᾶς Δημοκρατίας ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ ἐπεδιώκετο καὶ ἐπετυγχάνετο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, καθ' ὃν πᾶσα οἰκογένεια ἀριθμοῦσα ὑπὲρ τὰ ἕξ τέκνα, ἐλικαιοῦτο νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως ἐκπαίδευσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἑνὸς τούτων.

Τὸν νόμον τοῦτον δυστυχῶς κατήργησεν ἡ νέα Δημοκρατία πρὸ τριετίας, διότι τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δαπανώμενον ποσὸν ἀνήρχετο ἐτησίως εἰς πενῆντα ἑκατομ. φρ.

Η ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIX ΑΙΩΝΑ

Ἐδεμβοῦργον.

[Συνέχεια]

Νοσοκομεῖον καὶ φαρμακειατρεῖον διὰ γυναῖκας ἀπόρους καὶ παιδία, ἱδρυθὲν ὑπὸ ἰατρῶν γυναικῶν: ἰατροὶ αἱ κ. κ. Σοφία Σὲξ Βλὰκ καὶ Μαρία Κράβλεῦ. Φαρμακειατρεῖον κανονικὸν χριστιανικόν. Ἰατρός: Ἀλίκη Κέρ.

Βριστόλη. Φαρμακειατρεῖον διὰ γυναῖκας καὶ παιδία. Ἰατρός: Ἐλίζα Δουμβάρ.

Βιρμιγχάμη. Μαιευτικὸν νοσοκομεῖον γυναικῶν.: Ἰατρός: Ἄννη Κλάρκ. Νοσοκομεῖον ἀσθενῶν παίδων· ἰατρὸς Ἄννη Κλάρκ. Ὁ διάσημος ἐν Βιρμιγχάμῃ ἰατρὸς Λεψὸν — Ταὶτ ἔχει προσλάβει διευθυντὴν τῆς κλινικῆς του καὶ δύο βοηθοὺς ἰατροὺς γυναῖκας.

Μαγχέστρια. Φαρμακειατρεῖον διὰ γυναῖκας καὶ παιδία. Ἰατρὸς Ἄννα Δάμς.

Ἡ ἐν Λονδίνῳ γυναικεία ἰατρικὴ σχολὴ ἀριθμεῖ 18 καθηγητάς, ὧν 5 γυναῖκες: Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τούτου εἶναι ἡ κ. Μαρία Δαδσον, κοσμήτωρ ἡ κ. Δαρὲτ— Ἄνδερσον, καθηγητὴς τῆς ἀνατομίας ἡ κ. Δούμβερ, τῆς παθολογίας ἡ κ. Ἄνδερσον, τῆς γυναικολογίας ἡ κ. Λουΐζα Ἄτκιγγ. Τῆς νομικῆς ἰατρικῆς ἡ κ. Σχαρλίπ, τῆς ὑγιεινῆς ἡ κ. Σοφία Ἰὲξ Βλάκ

Ἡ σχολὴ αὕτη ἀριθμεῖ σήμερον 72 μαθητρίας. Δώδεκα ἔλαβον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ πτυχία των μετὰ βαθμῶν ἄριστα.

Ἐλβετία (*Ζυρίχη*).

Ἔναρξις τῆς ἐγγραφῆς γυναικῶν ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τῆς Ζυρίχης ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1864. Δύο Ρωσσίδες αἱ δεσποινίδες Σουσλὼφ καὶ Κοχεβαρὲφ ἐνεγράφησαν πρῶται. Ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου ἀπήντησε τότε διὰ τῶν ἑξῆς εἰς τὴν αἰτησίν των: Δέχομαι νὰ σᾶς κατατάξω εὐχαρίστως ἐν τῇ ἰατρικῇ τῆς Ζυρίχης σχολῇ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ὑποβληθῆτε εἰς τὸν κανονισμὸν καὶ τοὺς νόμους, εἰς οὓς ὑποβάλλονται καὶ οἱ μαθηταί. Τὸ Ἀκαδημαϊκὸν δὲ συμβούλιον, ὑπεστήριξεν ἐνθέρμως τὴν αἴτησίν των ταύτην.

Ἀπὸ τοῦ 1864—1887 ἐνεγράφησαν ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῆς Ζυρίχης ὑπὲρ τὰς 150 φοιτητρίας τῆς ἰατρικῆς, ὧν δέκα Ρωσσίδες, αἱ δὲ λοιπαὶ Ἐλβετίδες. Ἐκ τῶν διαφόρων τούτων κ. ἰατρῶν δέκα ἐξ ἐξέδωκαν ἐπιστημονικὰ συγγράμματα μεγάλης ἀξίας. Ἐκ τούτων τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «*φυσιολογία τῶν λυμφαντικῶν καρδιῶν*» ὑπὸ τῆς ἰατροῦ δεσποινίδος Σουσλὼφ ἐστέφθη ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας. Ἑτέρα μελέτη ἐπὶ τῆς φυσιολογίας *τοῦ λαβυρίνθου τοῦ ἐσωτερικοῦ ὠτὸς* ἔτυχε χρυσοῦ μεταλλίου.

Τρεῖς γυναῖκες ἰατροὶ ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των ἐν Ζυρίχῃ, ἀσχολούμεναι εἰδικῶς εἰς ἀσθενείας γυναικῶν καὶ παίδων. Ἡ μία τούτων ἐνυμφεύθη μετά τινος καθηγητοῦ τῆς γεωλογίας, εἶναι δὲ μήτηρ δύο τέκνων.

Ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τῆς Γενεύης, τῇ ἱδρυθείσῃ κατὰ τὸ 1876 ἐγένοντο δεκταὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της γυναῖκες μαθήτριαι. Αἱ ἀπὸ τὸ 1876—1888 ἐγγραφεῖσαι μαθήτριαι ἀνέρχονται εἰς ἑξήκοντα ἕξ. Τούτων πέντε ἐν αἷς καὶ μία ὀφθαλμολόγος ἐξασκοῦσιν ἐπικερδέστατα ἐν Γενεύῃ τὸ ἰατρικὸν των ἐπάγγελμα.

Εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τῆς Βέρνης ἐνεγράφησαν ἀπὸ τοῦ 1787—1888, τεσσαράκοντα ἐννέα φοιτήτριαι. Εἰς τὴν τῆς πόλεως Lausanne ἐνεγράφησαν ἐν ὅλῳ 15 μαθήτριαι ἐξασκοῦσι δ' αὐτόσε τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμά των δύο γυναῖκες ἰατροί, ἐν Βάλῃ ἐπίσης δύο, καὶ ἐν Λουκέρνῃ τρεῖς.

Καρολίνα Σχιούλτς ἰατρός.

ΓΥΝΗ μεσῆλξ καλῆς οἰκογενείας ζητεῖ οἰκογένειαν, παρ' ᾗ νὰ ἐργάζηται ὡς ράπτρια, νὰ περιποιῆται δὲ καὶ ἓν ἢ δύο μικρά.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Σὲ μία ἔρημη γωνιὰ σὲ πέτρα ἀκουμβισμένο,
κάθεται δόλιο ὀρφανὸ χλωμὸ καὶ μαραμένο.
Δὲν ἔχει, κεῖνο τὴ χαρὰ 'σὰν τ' ἄλλα τὰ παιδάκια,
ναούρισμα δὲν γνώρισε, τῆς μάνας τραγουδάκια.
Ὡσὰν τὸ ἔρημο πουλὶ σὲ μοναξιὰ διωγμένο,
ἔτσι ἡ μοῖρα τῶριξε 'στοὺς δρόμους πεταμένο!
Ὀλ' ἄχαρα τοῦ φαίνονται καὶ ἡ ζωὴ ἀκόμα,
ἡ πεῖνα καὶ ἡ ὀρφανιὰ τοῦ ἔφθειραν τὸ σῶμα.
Στὴν πέτρα λέει τὸν πόνον του, στὴν πέτρα δάκρυα χύνει,
κι' ἀπ' τοὺς διαβάτας τὸ πτωχὸ ζητεῖ ἐλεημοσύνη.
Δὲν ἔχει καταφύγιο τῆς μάνας τὴν ἀγκάλη,
νὰ πέσῃ νὰ ἀναπαυθῇ τὸ δόλιο του κεφάλι.
Καὶ μὲ πικρὸ παράπονο κλαίει τὴν ἐρημιά του.
ὅποιος περάσει καὶ τὸ ἰδῇ ραγίζετ' ἡ καρδιά του.
Καὶ ἐγὼ ἐκεῖ ἐσίμωσα καὶ τὸ εὑρῆκα μόνο,
τοῦ πα πῶς εἶμαι δυστυχής, πῶς ἔχω κι' ἐγὼ πόνο!
Μὴ κλαῖς κακόμοιρο! γιατὶ καὶ γώχω τὸν καῦμόν μου,
σὺ ἔχασες τῇ μάνα σου, καὶ 'γὼ τὸν ἀδελφό μου!!!
Καὶ μὲ τὰ μάτια του θολὰ μὲ χείλη μαραμένα,
μοῦ εἶπε λόγια θλιβερὰ, λόγια φαρμακεμένα.
«Ξέρεις μανοῦλα τί θ' εἰπῇ; παιδὶ τί πόνο ἔχει;
«Σπρωγμένο δῶ! διωγμένο 'κεῖ, καὶ γιὰ ψωμὶ νὰ τρέχει;
Αὐτὰ μοῦ εἶπε καὶ ἔφυγε τὸ δύστυχο μακρυά μου,
Κι' ἐμὲ π' ὁ χάρος ἔκαψε, ραγίστηκ' ἡ καρδιά μου!!!

Ἔγραφον ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1889.

Παναγιωτούλα Γ. Διούρδη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ὁ κ. Ἰωακεὶμ Βαλαβάνης γνωστὸς πλέον ἐν τῷ φιλολογικῷ παρ' ἡμῖν κόσμῳ διὰ τὰς περὶ Μικρασιανῶν μελέτας του, ἀνέγνωσε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐν τῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ περιγραφὴν τῆς πόλεως *Ἰκονίου*, ἐξεταζομένου ὑπὸ ἱστορικήν, ἐθνολογικὴν καὶ γεωγραφικὴν ἔποψιν. Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο τερπνότατον καὶ ἐμβριθέστατον ἐχειροκροτήθη θερμῶς ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Α. Ευ Βάρναν. Νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Φύλλα καὶ ἀπόδειξις ἀποστέλλονται.—Κον Ἐμ. Β Σύρον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν γράφομεν. — Κον Ε. Π. Λάρισσαν. Ναὶ ἐὰν εἶναι γέρων, ὄχι νέος. Ἄλλως τε συμμορφόνεσθε πάντοτε πρὸς τὰ ἐν τῇ πόλει σας ἐθιζόμενα. — Καν Ε. Μ. Ἀθήνας. Μὰ διατί ἐπὶ τέλους τόση πρὸς τὰς μούσας λατρεία, ἀφοῦ ἐκεῖναι τόσον ψυχρῶς πρὸς ὑμᾶς διάκεινται.— Καν Δ. Σ. Καρλαβάσιον. Νέαν συνδρομήτριαν ἐνεγράψαμεν· συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας καὶ χαίρομεν πολὺ διὰ τὴν ἐπαξίαν προαγωγήν σας —Κον Ι. Κ. Ραιδεστόν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεστάτας κρίσεις καὶ πρόθυμον συνδρομήν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Ὁ πρῶτος ἐγγράψας εἶχεν ἐπίσης πληρώσει.—Καν Ε. Θ. Κωνιπολιν. Περίεργος ἐρώτησις! μὴ αἱ Ἰαπωνίδες δὲν εἶναι γυναῖκες ὡς ἡμεῖς. Εἶναι μάλιστα τόσον φιλόκαλοι, ὥστε πρὶν ἢ μεταβῶσιν εἰς τὸ θέατρον καλλωπίζονται ἐπὶ ἓξ ὥρας.—Καν Α. Γ. Ἀθήνας. Ἡ δεκαεπταέτις δεσποινὶς μεμνηστευμένη ἢ μὴ κτενίζεται ὡς ὅλαι αἱ νεάνιδες τῆς ἡλικίας της δηλ. οὔτε παιδικῶς, ἀλλ' οὔτε ὡς παρῆλικες γυναῖκες. Ἁπλῶς καὶ καλαισθήτως. Κον Α. Μ. Ὀδησσόν. Αἱ συνδρομήτριαι ἀναγγέλλονται ὡς κυρίαι τάδε ἢ τάδε. Ἡμεῖς δὲ ἀγνοοῦμεν ἐὰν εἶναι ἔγγαμοι ἢ ἄγαμοι καὶ ἐντεῦθεν τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπουσιώδη λάθη.— Καν Κ. Λ Lausanne. Τὸ τελευταῖον δὲν σχετίζεται ποσῶς πρὸς τὴν γυναικείαν φιλολογίαν, ἀφοῦ ὁ ἐν λόγῳ βασιλεύς, ἄσημος

ΕΝΕΔΡΑ

Ὁ Γεώργιος ἠσθάνθη τὰς δυνάμεις του ἐκλειπούσας. Ὄχι! Δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀποθάνῃ. Ὤφειλε νὰ ζήσῃ, ἵνα προστατεύσῃ καὶ ὑπερασπισθῇ τὴν δυστυχῆ ἐκείνην καὶ ἀθῶαν κόρην, ἥτις εἶχε τὴν δυστυχίαν νὰ περιπέσῃ εἰς τὴν ἐρωτικὴν πλεκτάνην, ἣν ὁ ἀδελφός του εἶχε στήσει ἐναντίον της. Ναί! εἶναι ἄδικον τὸ ὡραῖον καὶ μυροβόλον αὐτὸ ἄνθος νὰ ριφθῇ ἀνυπεράσπιστον εἰς τὴν δυσωδίαν καὶ εἰς τὸν βόρβορον. Ὁ Γεώργιος τὴν ἀτενίζει μετὰ θαυμασμοῦ, μὲ βλέμμα γλυκὺ καὶ δειλόν, κρατῶν τὴν ἀναπνοήν του καὶ δάκρυ θερμόν, κυλίεται ἐπὶ τῆς ὠχρᾶς καὶ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ἐρρυτιδωμένης παρειᾶς του. Ρίπτει τὸ ὅπλον του μακρὰν καὶ πίπτων ἐπὶ τῆς κλίνης του διαρρήγνυται εἰς δάκρυα καὶ λυγμούς.

Ἡ Λουκιανὴ ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Τὸ βλέμμα της ἐπλανᾶτο ὁτὲ μὲν εἰς Γάρχην, ὁτὲ δὲ εἰς Παρισίους. Εἰς τὴν Γάρχην ἀνεζήτει τὸν οἰκίσκον, ἔνθα ἡ Μαρία Δοριὰτ ἐγκαταλελειμμένη ὑπὸ πάντων ἔκλαιε τὴν τύχην της. Εἰς Παρισίους ἀναζήτει τὸν Γωτιὲ τὸν μνηστῆρα της, ὅστις οὐδεμίαν πρὸς αὐτὴν ἔτρεφε πλέον ἐμπιστοσύνην, ὅστις τὴν κατηράσθη ὡς ὁ Πασχάλης καὶ ὁ Ἐρρίκος οἱ δύο ἀδελφοί της.

Ἐνθυμουμένη ὅμως τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν εἶχε δώσει πρὸ δύο ἤδη μηνῶν πρὸς τὸν ἀνακωχίτην, ἐψιθύρισε στρέφουσα βλέμμα μίσους πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ Μονμάγερ. Σὲ κρατῶ, ἄθλιε, διότι ὁ ἔρως σὲ ἔχει τυφλώσει. Καὶ ἀπεσύρθη, ἵνα καταλιθῇ.

IV

Ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ βίος τῆς Λουκιανῆς ἔλαβε νέαν τροπήν. Ἤρξατο νὰ μελετᾷ τοὺς περὶ αὐτὴν χαρακτῆρας, μεθ' ὅλης τῆς ὀξυδερκείας, ἥτις ἐχαρακτήριζεν αὐτήν. Ἰδιαίτατα τὴν προσοχὴν καὶ συμπάθειάν της εἵλκυσεν ὁ Γεώργιος Μονμάγερ, οὗ τὸ γλυκὺ καὶ μελαγχολικὸν βλέμμα παρηκολούθει πᾶσαν κίνησίν της.

Ἡγείρετο λίαν πρωΐ, ὡς ἔπραττεν εὑρισκομένη καὶ παρὰ τῇ Μαρίᾳ Δοριάτ. Ἐβοήθει τὴν γραῖαν Μονμάγερ εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, μετὰ ταῦτα εἰργάζετο καὶ ἀνεγίνωσκε πλησίον της.

Ἡ γραῖα εἶχε μόνον μετ' αὐτῆς ἐνίοτε στιγμάς τινας στοργικῆς διαχύτεως, καθ' ἃς διηγεῖτο πρὸς τὴν νεανίδα τὸ παρελθόν της, τὰς θλίψεις καὶ τὰς δυστυχίας της. Ὅτε ὅμως ἔφθανεν εἰς τὸ περὶ πυρπολήσεως τοῦ χωρίου της καὶ τῆς οἰκίας της, σημεῖον, ἡ γραῖα διεκόπτετο, ἵνα βυθισθῇ εἰς μακρὸν καὶ παρατεταμένον ρεμβασμόν.

Οἱ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ Μονμάγερ διαμένοντες Πρῶσσοι ἐξεπλάγησαν ἰδόντες τὴν νέαν ταύτην καὶ ὡραίαν σύνοικον. Ὅλοι ὁμοφώνως ἀνεκήρυξαν αὐτὴν ὡραίαν, πολὺ ὡραίαν. Εἰς μάλιστα ἐπιλοχίας Φράντζ Σχίλλερ ὀνομαζόμενος, συνειθίζων νὰ κρατῇ τακτικὸν ἡμερολόγιον δὲν ἐλησμόνησε νὰ γράψῃ καὶ

μᾶλλον ὑπῆρξεν ἐν τῷ βίῳ. Προτιμήσατε βιογραφίας γυναικῶν. περιγραφὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων μικρὰ ἠθικὰ διηγήματια. —Κον Δ. Ζ. Ν α ύ π λ ι ο ν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Σ. Κ. Σ α ρ ά ν τ α Ἐ κ κ λ η σ ι α ῖ ς Φαίνεται ὅτι ἐκρατήθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα ταχυδρομεῖον. Ἀποστέλλομεν ζητηθέντα Περιγραφὴ σας δημοσιεύεται.—Κον Δ. Ε. Φ ι λ) π ο λ ι ν. Ἐπιστολὴ μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Λαμπρὸν τὸ μέτρον περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Γυναικός. Ἀρκεῖ νὰ τηρηθῇ.—Καν Μ. Γ. Κ Π ε ι ρ α ι ᾶ. Ἐλήφθη. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Δ. Θ. Χ ί ο ν. Διατί δὲν μᾶς στέλλεται σεῖς συνταγάς. αἱ ὁποῖαι τόσον ὡραῖα φαγητὰ καὶ γλυκὰ παρασκευάζετε —Κον Μ. Α. Δ α Β ο ς Σ ά μ ο υ. Συμμορφούμεθα εὐχαρίστως. Κον Ε. Π Ρ έ θ υ μ ν ο ν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν πληροφορίαν Φύλλα ἀποστέλλονται.—Καν Ε. Στ. Τ ρ ί π ο λ ι ν. Δρ. 20 Ἐλήφθησαν εἰς ἐξόφλησιν. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντ δας. Τὰ τεύχη ἔσονται πολλά. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται μόνον διὰ τὸν Α' τόμον. Κας Μ. Σ. Π ε ι ρ α ι ᾶ, Σ. Γ. Π ά τ ρ α ς. Χ. Β. Π ε ι ρ α ι ᾶ, Σ. Η. Κ α λ ά μ α ς, Θ. Κ Λ α μ ί α ν, Μ. Δ. Π ό ρ ο ν, Εἰ. Κ. Ξ η ρ ο χ ώ ρ ι ο ν. Ἀγγελίαι Ἱστορίας τῆς γυναικὸς μετὰ κατα ὀγων συνδρομητριῶν καὶ ἀντιτίμου Α' τόμου ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας διὰ σύντονον καὶ εὐγενῆ μέριμναν. Δὲν ἐξεδόθη αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, διότι τὸ ἐξώφυλλον ἠργοπόρησεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς συγκολλῶνται τὰ ἐκ πορσελάνης θραυόμενα σκεύη. Οἱ Κινέζοι ἔχουσι τὰς καλλιτέρας συνταγὰς ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων καὶ ἰδοὺ ἡ συνταγὴ Σ ο ϊ ο - λ ι α ο ἡτις συγκολᾶ ὄχι μόνον τὰ ἐκ πορσελάνης καὶ φαϊεντιανῆς μάζης σκεύη. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ μαρμάρου καὶ γύψου συντριβόμενα ἀγάλματα ἢ πλάκας.

Πρὸς κατασκευὴν τοῦ Σοϊο-λιάο μεταχειρίζεσθε τὰ ἑξῆς εἴδη. Ἄσβεστον ἐσβεμένην εἰς κόνιν 38 δρ. Αἷμα θερμὸν καλῶς κτυπημένον 26 δρ. καὶ κόνιν στυπτηρίας 4 δρ. Τὸ αἷμα νομίζομεν. δύνανται νὰ ἀναπληρωθῇ καὶ ὑπὸ λευκοῦ τοῦ ὠοῦ καλῶς κτυπημένου. Ἀναμιγνύετε ὅλα ὁμοῦ μετὰ πολῆς δυνάμεως, μέχρις οὗ ἀποτελέσωσι πυκτὸν πολτόν. Διὰ τούτου ἀλοίφουσι τὰ πρὸς συγκόλλησιν ἄκρα, πῆσιάζουσι καὶ δένουσι σφιγκτά, ἀφίνουσι δ' οὕτω ἐπὶ 48 ὥρας ὅτε καὶ εἶναι ἤδη ἕτοιμα.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πιροσκιὰ Ρωσσικά. Ἀναμίξατε ἡμίσειαν ὀκὰν νωποῦ τυροῦ 150 δρ. ψύχας ἄρτου 6 ὠά, 30 δρ. ζάκχαριν ὀλίγον ἀνθόγαλα, 40 δρ. Κορινθιακῆς σταφίδος, ὀλίγον ἅλας καὶ μοσχοκάρυον, καὶ ἀρκετὸν ἄλευρον. ὥστε νὰ πλασθῶσιν ὡς μικροὶ κεφτέδες. Βράζετε αὐτὰ ἐντὸς βουτύρου καὶ διαλελυμένου χοιρίνου πάχους, καὶ ἔχετε εἶδος τυροκεφτέδων νοστιμοτάτων.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Πᾶσα καλὴ καὶ σύνετὴ μήτηρ ἐπιθυμεῖ ἀναντιρρήτως νὰ τελειοποιήσῃ τὴν θυγατέρα της εἰς τὴν τόσῳ πολύτιμον καὶ ἀναγκαίαν διὰ πᾶσαν γυναῖκα τέχνην τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς.

Ἡ Γερμανὶς κ. Ἄννα Νεμπάουερ διδάσκαλος τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς γυναικείων φορεμάτων ἀναλαμβάνει δι' ἰδίας μεθόδου, νὰ τελειοποιήσῃ ἐντὸς 0 μαθημάτων θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς πᾶσαν ἐπιθυμοῦσαν νὰ διδαχθῇ παρ' αὐτῆς εἰς τιμὴν μετριωτάτην.

(Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.)

Κυμβαλίστρια Ἑλληνὶς ζητεῖ παραδόσεις ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Διδασκάλισσα Γαλλὶς πτυχιοῦχος ζητεῖ παραδόσεις. Προσφέρει μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν διδασκαλίας ἀντιμιᾶς δραχμῆς Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως καὶ παρ' ἡμῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἱδρύθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα

Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα: ὁδὸς Κωλοκοτρώνη ἀρ. 15

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30. Ἐπαρχιῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30. Ἐξωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος φρ. χρ. 45

Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηος» τοῦ Σουρῆ.

Ἡ Ἐ φ η μ ε ρ ὶ ς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ανταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄρθρα τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας — Εἰδήσεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικά. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικὰ παντοειδεῖς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐ κ λ ε κ τ ὰ Μ υ θ ι σ τ ο ρ ή μ α τ α.

τὰς περὶ Λουκιανῆς ἐντυπώσεις του. Ἰδοὺ ἀκριβῶς τὸ μέρος ἐν ᾧ περὶ τῆς ὡραίας Γαλλίδος γίνεται λόγος.

. . . . . .

«Ἀπὸ χθὲς προσετέθη εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν φιλοξενούντων μας ὡραία, πολύ, πολὺ ὡραία κόρη. Τὸ βλέμμα της ὅμως εἶναι σκληρὸν καὶ ὑπερήφανον! Ἐγὼ προτιμῶ τοὺς γλυκεῖς κυανοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Κατερίνας μου!

«Ἀγνοῶ τί ἦλθε νὰ κάμῃ ἐδῶ ἡ κόρη αὕτη, ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι εἶναι μνηστὴ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀδελφῶν. Εἶναι τόσον ὑπερήφανος, ὥστε πρὸς οὐδένα ἐξ ὅλων ἡμῶν στρέφει τὸ βλέμμα.» Αὗται περίπου ἦσαν αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Γερμανοῦ περὶ τῆς Λουκιανῆς.

Τὴν ἐπαύριον τῆς παρὰ τῷ Μονμάγερ ἐγκαταστάσεως τῆς Λουκιανῆς, ἡ Κλαυδίνη ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψίν της. Εὗρε τὴν ἀδελφήν της παρὰ τῇ γραίᾳ Μονμάγερ καὶ τῷ Γεωργίῳ. Εἰξεύρετε, εἶπεν ἡ Κλαυδίνη ὅτι τὸ χωρίον εἶναι ἀνάστατον διὰ τὸν φόνον Γερμανοῦ στρατιώτου ἐπισυμβάντα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα;

Καὶ ποῖος ἐφόνευσε τὸν στρατιώτην αὐτόν, ἠρώτησεν ἡ γραῖα Μονμάγερ.

Ἄγνωστον. Ἡ ἐξαχθεῖσα ἐκ τῆς πληγῆς σφαῖρα ἦτο ὅπλου Πρωσικοῦ, τοῦθ' ὅπερ περιπλέκει ἱκανῶς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἴσως τὸν ἐφόνευσαν μὲ τὸ κλαπὲν ὅπλον, εἶπεν ἡ γραῖα εἰρωνικῶς.

Ἡ Κλαυδίνη ἦτο ὡραία καὶ ὑγιεστάτη νεᾶνις μὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ γλυκυτάτους. Τὸ ἀρρενωπὸν κάλλος τῆς Λουκιανῆς ἀνεπλήρου παρ' αὐτῇ ἡ γλυκεῖα τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου ἔκφρασις, ἥτις εἵλκυε πάντοτε ὑπὲρ αὐτῆς τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Καθ' ἑκάστην σχεδὸν μετέβαινε παρὰ τῇ Λουκιανῇ, προσπαθοῦσα νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ἀνακουφίζῃ αὐτὴν διὰ τῆς παρουσίας της.

Ὁ Γεώργιος ἐξωκειώθη βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς τὴν γλυκεῖαν ἔκφρασιν τῆς κόρης. Ἡ καρδία τοῦ πτωχοῦ ἀσθενοῦς ἔπαλλε ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς γλυκείας κόρης, ἡν τὸ πυρέσσον βλέμμα του παρηκολούθει πάντοτε μετ' ἰδιαζούσης στοργῆς. Ὁ δυστυχής! Τῷ ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν κόσμον, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενον τὸ αἴσθημα διαπύρου καὶ θερμοῦ ἔρωτος. Ἅμ' ὡς ἡ Κλαυδίνη ἡτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ, ἡ ζωὴ ἐφαίνετο ἀφίνουσα τὸ σκελετῶδες σῶμα τοῦ πάσχοντος.

Θὰ ἐπανέλθητε αὔριον, δεσποινίς, ἠρώτα μὲ φωνὴν ἐκλείπουσαν. Καὶ ἀνέμενε τὴν ἐπαύριον μετ' ἀγωνίας, ἥτις ὁλονὲν συνέτεμνε τὰς μετρημένας τῆς ζωῆς του ἡμέρας.

Οὐχ' ἧττον μεθ' ὅλας τὰς συγκινήσεις καὶ τὴν ὡς ἐκ τοῦ νέου πάθους του ἑκάστοτε ἐπιτεινομένην ἀνησυχίαν του, ὁ Γεώργιος ᾐσθάνετο τὴν ζωὴν μὲ νέον γόητρον καὶ νέας ἀπολαύσεις. Ἀνέπνεεν ἐλευθεριώτερον, μετὰ μείζονος χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεως.

Τὴν ἀγαπῶ, εἶπε τέλος ἡμέραν τινα μετ' ἐκπλήξεως. Καὶ ἐν τῇ σκοτεινῇ καὶ μονήρει ζωῇ του, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀθλίας ὑπάρξεώς του, ἀκτὶς φωτεινοῦ ἡλίου ἀνέλαμψεν αἴφνης καὶ κατεθέρμανεν αὐτόν.

(ἀκολουθεῖ).